

ת"פ 36571/08/17 - מדינת ישראל נגד חיר גאבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 36571-08-17 מדינת ישראל נ' גאבר

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רעות בן משה
נגד
הנאשם חיר גאבר
ע"י ב"כ עו"ד רועי שרמן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. כתב האישום הוגש נגד הנאשם בחודש אוגוסט 2018, לאחר שכתב אישום קודם בוטל מחמת אי-איתורו של הנאשם. משלא אותר הנאשם שוב, הותלה ההליך עד לחידושו עם איתורו.
2. ביום 14.11.18 הודה הנאשם בכתב האישום והורשע בשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
3. ב"כ המלומדים של הצדדים טענו לעונש בו-ביום, אך ביקשו שהות כדי להגיש פסיקה התומכת בטענותיהם.
4. התביעה טענה שיש לקבוע לכל עבירה מתחם עונשי הולם של כליאה בין חודש עד שישה חודשים, כעונש עיקרי. התביעה הצביעה על החזרתיות במעשי הנאשם ועל הרשעותיו הקודמות הרלוונטיות בעניינו, ועתרה למקם את עונשו העיקרי ברף העליון של כל מתחם, ולצידו מאסר מותנה וקנס.
5. ההגנה הדגישה את הנסיבות האישיות של הנאשם, שנכנס למדינה כדי לעבוד ולפרנס את משפחתו, וטענה כי יש למצות את העונש העיקרי בימי המעצר של הנאשם.

מעשי הנאשם:

בימים 21.12.15, 26.06.16 ו-05.09.16, בשעות בוקר, נמצא הנאשם בבני-ברק כשאין לו היתר להיכנס לישראל או לשהות בה.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. שלוש הכניסות האסורות שביצע הנאשם אינן קשורות זו לזו, וביניהן גם מרחק זמן. לפיכך ייקבע מתחם נפרד - אך זהה - לכל אחד ממעשי העבירה.
2. זה מכבר נקבע מתחם עונשי נוהג, היפה למקרים של כניסה לישראל לשם עבודה ופרנסה, ללא עבירות נלוות או חשש למסוכנות בטחונית - בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר בפועל (רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ.י.** (2014)).
3. מתחם זה ייקבע גם בענייננו, באזנו כהלכה את חשיבותו של ערך הריבונות של המדינה ומידת הפגיעה המוגבלת בו, ואת הסיבה שהביאה את הנאשם לחזור ולבצע את העבירות - פרנסת משפחתו.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - מיקום עונשו של הנאשם במתחמים ודרך הטלת העונש:

1. מחד גיסא, הנאשם לא נכנס לישראל בכוונה רעה או כמי שבא לתור את הארץ, אלא מחמת הדחק הכלכלי והצורך לפרנס את משפחתו. עוד יש להביא בחשבון את פגיעתו של עונש מאסר בנאשם ובמשפחתו - בעיקר שמונת ילדיו - העתידים להינזק מעצם היעדרותו של אבי המשפחה ומשבירת מטה לחמם. עוד יוטלו לכף הזכות הודאת הנאשם ונטילת האחריות.
2. מנגד, עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם והחזרתיות במעשים, מהווים גורמים רבי-משקל: הנאשם כבר הורשע בעבר בעבירות אלו ואף ריצה עונשי מאסר [גיליון הרשעות קודמות תע/1].
3. עיון בפסיקה שהציגה התביעה מעלה כי בנסיבות דומות, של חזרה על שתיים או שלוש כניסות, או עבר פלילי של כניסות קודמות, הוטלו עונשים כוללים של מאסר בכליאה:
 - א. ברע"פ 6825/18 **פלוני נ' מ.י.** (2018) אושר עונש שעיקרו שישה חודשי מאסר, שהוטל על נאשם בגין עבירת שב"ח אחת, אך על רקע עבר פלילי מכביד וריבוי כניסות אסורות;
 - ב. בעפ"ג 346862-01-18 **מ.י. נ' מלחם** (2018) הוחמר עונשו של מי שעבר שתי עבירות שב"ח, כשבעברו הורשע בעבירות דומות, ודינו נגזר לשלושה חודשי מאסר (ויום);
4. ההגנה הפנתה לפסיקה מקלה יותר:
 - א. בת"פ 14262-09-16 **אבו קוידר נ' מ.י.** (2017) נדון נאשם בגין שלוש עבירות שב"ח למאסר מותנה והתחייבות בלבד, אך באותו עניין התקיימו נסיבות מיוחדות של לקות שכלית של הנאשם ושל בנו ולא עמדו לחובת הנאשם ריבוי הרשעות נוספות;
 - ב. במקרים אחרים שהציגה ההגנה, ושהם נפסקו עונשים קלים מאוד (ואף הארכת תוקפם של מאסרים מותנים), נדונו הרשעות בגין אירוע יחיד, וברובם-ככולם התקיימו נסיבות מיוחדות כגון מחלות קשות בשלבים מתקדמים או הסכמת תביעה;
5. באיזונם של דברים, ייקבע עונשו של הנאשם במחציתו של כל מתחם.

6. כדי לשמור על יחס הולם בין חומרתו של מכלול המעשים לבין תקופת המאסר, בהתחשב במספר העבירות, תדירותן ובזיקה ביניהן, יוטלו העונשים כאחד, תוך חפיפה רבתי ביניהם (וראו סעיף 40ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977).

7. אין מנוס אפוא מענישת הנאשם בכליאה. אמנע מעיצום כספי בעין, לנוכח המצב הכלכלי הדחוק של הנאשם ומשפחתו, שעליו עוד תתווסף הפגיעה הכלכלית בעת שהיית הנאשם בכלא.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 05.09.16 ועד ליום 07.09.16 (כולל), ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנה מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;

ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנה מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל הנ"ל. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 14 יום;

אם הפקיד הנאשם סך כסף בתיק זה או בתיקים קשורים, שלא הוחלט לחלטו, יושב לו הפיקדון.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.